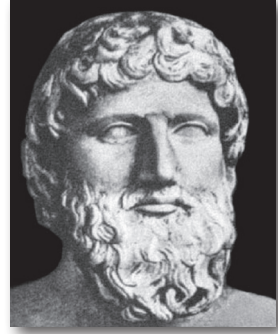

ISSN 2146-3441
92 sayfa; 170 x 100 mm; • 4 TL

“Platonik Diyalektiğin o en ünlü başyapıtı” ve “Antik Diyalektiğin bu hiç kuşkusuz en büyük sanat yapıtı” — bunlar Hegel’in Platon’un *Parmenides*’ini tanımlayan sözleridir. Ve felsefe tarihinde kayıtlı en büyük entellektüel karşılaşmalardan birini, belki de en çarpıcı olanı sunan bu başyapıtta Diyalektiği konuşan konuşmacılar Parmenides, Zenon ve genç Sokrates’tir. Diyalektik salt öznel olarak, insan düşüncesine sınırlı olarak alınabilir, ve Eleatikler onu böyle öznel olarak aldılar.

Ama Diyalektik, Platon’un yaptığı gibi, nesnel olarak da alınabilir. O zaman yine yapıtın özekselleşen temalarından biri olan İdealar ya da Biçimler yalnızca varlığa ilgisiz insan düşünceleri olmaya son verirler ve **nesnel İdealar** olarak bütün bir doğal ve tinsel Olgusallığın biçimini belirlerler. Ve İdealar öznel de oldukları için, aslında *homo sapiens*’in en özsel doğası, onun gerçek karakteri oldukları için, *insan gerçeği bilebilir*. İnsandaki Güzellik İdeası

PLATON
(İÖ 428- İÖ 348)

Platon Parmenides

Çeviren: Aziz Yardımlı

ya da saltık Güzellik, Türe ve Bilgi ideaları ya da saltık Türe ve saltık Bilgi, ve başka İdealar tümü de nesnel karşı eşleri ile bir ve aynıdır.

Düşüncenin olduğu gibi nesnel realitenin de ruhu olan Diyalektiği bilimden, felsefeden, genel olarak bilmeyi isteyen düşünceden soyutlamak, onu dikkate almamak ve uygulamamak kendi en özsel doğasının bilinçsizi olarak kalmayı kabul etmektir. Doxa böyle bilincin biçimidir, ve onda içerik bilgi değil ama tahmin, gerçeklik değil ama olasılık, inanç değil ama kuşkudur — bir bilinç ki, fenomenaldir ve bu tek-yanlı özneliği ile salt kendi içindedir.

Parmenides ve Zenon felsefe tarihinde ön-Sokratikler arasında ilk kez Su, Hava, Ateş vb. gibi tasarımları değil ama Kavramın kendisini, Varlığı ilke ya da arke olarak kabul eden düşünürlerdir. Onları Diyalektiği kavramaya götüren olgu kavramı *arılığı içinde* almış olmalarıdır, çünkü mantıksal olan Kavramdır, tasarım değil. Ama Eleatikler Diyalektiği nesnel olarak görmeyi kabul edemediler ve onu salt özneye sınırladılar.

Eleatikler saltık olarak analitik düşünürler, sözcüğün en gerçek anlamında monistler idiler. Ama Analitiğe saltık olarak öznlü Diyalektiği kavramalarında felsefe tarihinin gerçek başlangıcını yaptılar.

